

A pákozdi csata emlékére

Írta: Nagy Sándor 12. B
2008. szeptember 25. csütörtök

1848. szeptember 29. Talán az egyik legjelentősebb nap a magyar történelemben, amikor sikeresen helytálltunk a Pákozdi - Sukoró közötti síkon a császári parancsnak engedelmeskedő horvátokkal szemben. A kb. 35 000 fős haderőt vezénylő Jellasics bán azt a parancsot kapta a bécsi udvartól, hogy meg kell támadnia hazánkat. Az ok egyszerű volt: az udvar visszavonta tőlünk a közös had- és pénzügyminisztérium jogkörét, az Országos Honvédelmi Bizottmány azonban elutasította ezt. 1848. szeptember 28-án a sukorói református templomban tartott haditanács sok vita után döntött úgy, hogy vállalja a küzdelmet. A magyar sereg élén Móga János altábornagy állt.

A jobbszárnyat Milpökh alezredes, a derékhadat Holtsche tábornok, a balszárnyat Répássy őrnagy, a tartalékot Teleki tábornok, a Velencei-tótól délre állomásozó egységet Perczel Mór alezredes vezette. A hadvezetés jól felderítette a terepet, előnyös pozíciókat foglaltak el, és időben gondoskodtak az oldalfedezetekről is.

A magyar haderő meghaladta a 17 000 főt.

A fiatal magyar honvédség megtartotta állásait, védelmi céljait elérte. Jellasics hadereje azonban egyre csak gyengült... Elvágták a horvát sereg utánpótlását, katonáit leverték, és a fővárosba vezető út fölötti ellenőrzést elvették tőlük. Tetejébe a horvát seregben népfelkelés tört ki. Jellasics kénytelen volt háromnapos fegyverszünetet kérni, amit arra használt fel, hogy Bécsbe meneküljön. Petőfi A vén zászlótartó című művében meg is említi a bán szökését:

"Fut Bécs felé Jellasics, a gyáva,
Seregének seregünk nyomába',
Megrémülve fut a magyar hadtól;
Magyar hadban egy vén zászlótartó."

A pákozdi csata emlékére

Írta: Nagy Sándor 12. B

2008. szeptember 25. csütörtök

Igen! A magyar sereg győzedelmeskedett az ellenség felett. A pákozdi siker elsősorban erkölcsi és politikai siker volt, amely a szabadságharc egész győzelmes időszakában adott erőt a további küzdelmekre. Ezen a napon méltóképpen kell megemlékezzünk a csata résztvevőiről és hősi halottjairól.

